

Østeuropæisk Børnehjælp

Transport nr. 35 til Rumænien 7 —15 okt. 2006

Cluj -- Iasi – Dumbrava – Slobozia – Plugari

Sættevognen var Rumænsk og er betalt af Mellempøkkeligt Samvirke, tak for det. Vi læssede søndag 1 okt. fra Ø_B.'s lager i Rødekre. Chaufføren havde en del at beklage sig over under læsningen . På et tidspunkt, forklarede jeg ham at det Ikke var første lastbil vi læssede men nr. 35, det hjalp lidt. Alle de sidste ting Henriette havde samlet før vi mistede hende, kom med undtagen hospitalssengene og. madrasser. Følgebilen startede fra Rødekre lørdag morgen den 7 okt kl. 05.15 med Kristian Lausten Kelstrup, Arne Vindbjerg Rønde, Peter Pihl Kegnæs og Arne Lorenzen, Kegnæs. Deltagerne har selv betalt følgebilen. Turen gik igennem Tyskland -Tjekkiet - Slovakiet - Ungarn med overnatning i Abonoy. Grænsen til Rumænien blev nået 11.30 Rumænsk tid. Vi nød vores medbragte mad i dejligt efterårsvejr og skøn natur i bjergene. Vi besøgte Eva, og om aftenen inviterede familien Josef på aftensmad, men først blev alle de nødvendige donations papirer skrevet af Josef efter vores anvisning.. Vi ringede til chaufføren, han var på vej til Cluj. Josef aftalte med ham at de ville mødes på toldkontoret mandag morgen kl.9. Vi sov i Vasile's hus.

Mandag kl. ca. 9.30 ringede Josef og fortalte at de ikke havde strøm på toldkontoret, så det ville tage længere tid. Vi shoppede lidt og kørte sidst på formiddagen ud til toldkontoret, hvor vi hilste på chaufføren, som trak lidt på skulderen. Josef havde alle papirer færdig. De bliver lavet hos en speditør på modsatte side af vejen. De ventede nu blot på at der kom strøm på toldkontoret så tolderne kunne modtage papirerne på computer. Vi brugte ventetiden til at få lidt at spise. Kl. 15 kom strømmen, men de kunne ikke få gang i computerseveren. Ved 19 tiden fik Josef en aftale med tolderne. De ville bryde plommen og se, derefter kunne vi læsse af. Josef skulle så komme om onsdagen og betale og ordne de sidste papirer. Kl. 19.40 forlod sættevognen tolden og kørte til Filiantrop's lager. I mørke ,og med en meget arrig chauffør, blev sættevognen bakket op til lageret. Sættevognen blev hurtigt åbnet af os. Filiantrop fik 2 lænestole, 118 tøj, 6 symaskiner, cykler og nogle gangstativer. Kl. 21.15 var vi færdige og kunne fortsætte til Iasi. Vi spurgte chaufføren om han kunne være ved bygrænsen i Ursi kl. 8. Det sagde han ja til. Samtidigt med at vores sættevogn ankom til Filiantrop's lager kom der en anden Rumænsk med ting fra Holland. Josef bad os hjælpe med at dirigere ham ind til lageret, det gik meget fint som det plejer. Vi forlod lageret kl.21.35 og måtte nu køre det meste af natten. Vi kom til Iasi kl.4.10 og fandt en fredelig parkeringsplads og sov så i bilen. Kl. 7 kørte vi hen til Hotellet og købte morgenmad. Vi var ved by grænsen var der ingen sættevogn. Vi fulgte vejen ind i byen, men så Ikke vores sættevogn. Arne V. ringede til chaufføren for at spørge hvor han var. Han svarede kl. 8. og afbrød telefonen. Jeg vendte og kørte tilbage mod bygrænsen, men nej. ingen sættevogn. Arne V. ringede igen til chaufføren og forsøgte at spørge hvor han var, men det forstod han ikke. Jeg tror han er på en tankstation ,der bliver snakket, sagde Arne V. Jeg kører mod Tirgu Frumos,, måske holder han på tanken der. Langt ude kom han, jeg vendte og forsøgte at indhente ham. Han havde fart på og overhalede alt. Da jeg havde indhentet ham blev jeg bagved ham.. Ved bygrænsen blinkede han ind, da var klokken 9 og jeg kørte ind foran ham og fortsatte. Det gjorde han så også. Første aflæsning var ved Mor og barn hjemmet (piger som har fået et barn i utide).

Arne V. forsøgte at forklare at det var bedst at vende, men Arne blev skældt ud. Så fik jeg en tur. Jeg var kørt forbi hvor der stod 2 T, jeg så det for første gang og vi har kart den vej. mange

gange også med lastbil. Han vendte trods alt men det tog tid. De glade piger (små mødre) bar hurtigt alle de rare ting ind. De fik 18 spisekestole, 6 tan, 18 div. møbler, 7 senge store og små, 3 madrasser, 14 køkkenting, 3 strygebræt. Alle møbler fra sidste transport var delt ud og igen var der flere af pigerne som læssede af, der havde ønsker om at få nogle ting. Vi talte om vores fremtid og problemer til næste år. Det var de ikke glade for at høre, vores hjælp er meget værdifuld for dem og de unge mødre som intet ejer. De håbede at vi får mulighed for at hjælpe dem igen i 2007. Vi fortalte dem at vi kom igen 28 nov. Det blev de meget glade for. Næste aflæsning var i landsbyen Dumbrava i Ciuren kommune ca. 10 km fremme. Her blev vi modtaget af borgmesteren. Denne skole fik 12 2-mands skoleborde, 40 stole, 1 bord, 4 kateter, 5 reoler, 1 skrivemaskine og 6 tøj. Samme sted læssede vi også tingene af til den lille skole i landsbyen Slobozia. Vejen derud er kun nogle meget dårlige hjulspor fra hestevogne. Borgmesteren har lovet at fragte tingene der ud. til dem. De fik 11 2-mands børnehaveborde, 23 små stole, 1 bord til læreværelset og 1 skrivemaskine. Til sidste aflæsning var der ca. 2 timer's kørsel. Landsbyen Phigari har vi tidligere leveret ting til. Denne gang var det deres nyrenoverede skolebygning som vi havde 5 klassesæt til. Bygningen mistede for ca. 3-4 år siden taget, og den daværende borgmester søgte straks om penge og startede renoveringen, men ved sidste valg blev hun af uforståelige årsager ikke genvalgt, og skolebyggeriet gik i stå. Jeg har i de sidste år flere gange besøgt landsbyen og fru X borgmester, jeg har hele tiden syntes det var skammeligt at den nye borgmester ikke fuldførte sådan en god renovering. Men pludseligt bliver der igen arbejdet på bygningen, og vi bliver bedt om møbler som vi nu leverer. De fik 123 flotte 1 mandsborde, 129 stole, 6 kateter, 2 borde til læreværelse, 16 armstole, 3 tavler og 3 reoler. De glade børn hjalp med aflæsningen. Skoledirektøren var meget glad for tingene og fulgte nøje aflæsningen og tog en del billeder. Hun var meget taknemmelig. Jeg forklarede hende at stolene kunne hænges op, både stole og borde kunne justeres i højde og bord pladen kunne vippes. Lastbilen var tom kl. 14.15 og vi blev inviteret ind for at spise. Da vi ankom til Plugari var chaufføren meget sur. Nu stopper vi her sagde han. Jeg forsøgte at forklare ham at han kunne fortsætte lige ud, men vejen var ikke god. Han måtte køre langsomt, men så havde han måske 60 km til Botosani som han tidligere havde fortalt at han skulle læsse i om onsdagen. Han kunne også køre tilbage til Iasi, men fra Iasi er der måske 135 km til Botosani. Han var meget arrig og forsøgte ikke at forstå. Han forlangte af Arne V. penge for 1000 liter diesel som han havde brugt uden nogen nytte. Selvfølgelig nægtede vi at betale, så henvendte han sig til fru X borgmester. Vi forklarede at vi havde købt transporten i Danmark og hvis han var utilfreds måtte han kontakte speditøren i Danmark og vi var sikre på at han fik betalt til sidste aflæsning og vi var meget tidligt færdig. Bilen skal først være tom sidst på dagen. Vi måtte have assistance af Rumænerne for at forklare ham. Senere kom jeg til at regne på hvad han havde forlangt, 1 l. diesel koster ca. 1 euro så han har forlangt 7500 kr., helt vildt. Vi besøgte også lægeklinikken, men tandlægestolen som vi leverede ved sidste transport var ikke monteret endnu. Montøren havde ikke haft tid. På tilbagevejen stoppede vi ved skolen i Sipote. De fik skolemøbler ved sidste transport. Jeg ringede til direktøren og hun kom og viste os skolen. En fantastisk oplevelse, pænt og rent. Alle stole var hængt. op og selv om møblerne er forskellige havde de møbleret klasserne som jeg havde planlagt. Direktøren var også glad for at vise os resultatet, meget flot. Vi indlogerede os på Continental Hotel i Iasi og sov straks. Onsdag formiddag kørte vi ud til Mor og barn hjemmet for at afhente et par kasser som vi havde aflæsset der for at aflevere til Gadedrenge hjemmet Familien Nostra. Det blev hurtigt klaret. Vi kørte nu ud til nogle af de skoler som sidste år fik møbler. Jeg ville gerne besøge den lille skole i Griesti, som vi ikke kunne køre op til på grund af at lastbilen sad fast i pløret og vi måtte læsse af et andet sted. Børnene havde frikvarter og løb udenfor. Læreren viste stolt skolen frem, hun var meget glad for møblerne. De var gode og. solide. Vi fortsatte til

landsbyen Tungujei.. Direktøren viste os alt også kvitteringen. Vi forklarede at vi ikke kom som kontrol, blot for at besøge dem, og se resultatet. De var også glade for møblerne. Vi fortsatte til Jigoreni skolen, Direktøren var på kontoret og blev meget glad da han så os og inviterede os straks indenfor. De fleste møbler på hans kontor var fra os. Han viste os også klasseværelserne, der manglede nogle plastik fødder på nogle borde. De er rystet under transporten. Vi har samlet dem sammen under aflæsningen, men ingen ved hvor de er. Jeg leverer nogle nye. På tilbagevejen stoppede vi ved rådhuset men borgmesteren var der ikke. På tilbagevejen besøgte vi Landsbyskolen Crarbesti. Her var der kun rengøringspersonale. Vi så ind i klasseværelserne, alle borde havde fået en ny grå dug. Rigtig pænt.. I Tibana stoppede vi også ved rådhuset og mødte fru borgmester som fortalte at til forårset vil der blive bygget en ny skole til 85 elever 1-4 klasse og børnehave til. 25. Byggeriet er et projekt som de får penge til, men hun mangler møblerne.

Torsdag morgen fik vi besked på at pakke, der var fest i byen og Hotellet er optaget. Vi vidste der var problemer. Vi besluttede så at ordne et par småting og bare 1 dag før til Cluj. Vi nød naturen og kørte uden om Bicz sø, vandkraftværket og den skønne Bicz dal Om aftenen gav familien Josef igen aftensmad og donationspapirerne blev afleveret og vi fik kvittering af Josef.

Fredag shoppede vi og forlod Cluj. Ved middagstid, i bjergene, så vi en gammel trækirke og den nye kirke. Vi sov igen i Abonoy og fortsatte samme vej hjem. Turens længde var på 4946 km.

Med venlig hilsen

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf 74 40 52 47 – 40 86 52 47